

Biz təbiətə "ana" deyirik və bu, təsadüfi deyil. Təbiət öz qoynunda bizi bəsləyib böyüdüür, su, od (Günəş), yel və torpağı bəxş etməklə canlılaşra həyat verir. Canlıların isə on alisi insandır.

Dünyamızı qorumasaq...

Təbiət bizi bağışlamayacaq

O insan ki, təbiətə bəzən qənim kəsilir. Bu gün təbiətdə ekoloji tarazlığın pozulmasının səbəbdə budur. Elə iqlim dəyişmələri deyin insanın təbiətə yersiz və aşırı müdaxiləsi üzündən baş verir. Qlobal istiləşmələr nəticəsində min illərin buzlaqları öriyir, dünyanın bütün tərəfini sel suları çənginə alır, o biri tərəfində meşə yanğınları tüğyan edir, planetin "ağ ciyər"ini hesab edilən meşələr kül olur, quraqlıq nəticəsində su qılığının təhlükəli həddə çatır və s. Təbiətdə baş verən bu və ya digər hallar həyəcan təbiliçalmağın vaxtının çatlığından xəbər vermirmi?!

Azərbaycanda dünyamız üçün təhlükəli olan ekoloji fəlakətlərin qarşısının alınması, bu, mümkün olmayanda isə təsirinin azaldılması üçün ardıcıl tədbirlər görülür. Ölkəmizin dünyada ekoloji tarazlığın pozulması, ətraf mühitin mühafizəsi ilə bağlı noyabr ayında COP29-a evsahibliyi edəcəyi bəmənədə təsadüfi deyildir. Qlobal beynəlxalq tədbirlərə evsahibliy etməkdə böyük təcrübəsi olan Azərbaycanın bu tədbiri də layiqliqincə həyata keçirəcəyi heç kimdən şübhə doğurmur.

Elimizə bahar gəlir. Çöllər-düz-lər, bağlar-bağatlar yavaş-yavaş yaşıl rəngə, gül-çiçəyə bürünür. Am-

ma təbiət hər fəsildə gözəldir. On-da heç nə artıq deyil, hamısının yeri var. Təbiət insan ömrünü də san-ki özüňə oxşadıb, dörd "fəsil"ə bö-lüb - uşaqlıq, gənclik, ahıllıq və qo-calıq. Deməli, insanı yaradan ulu Tanrı, yaşadansa təbiətdir.

Görəsən, ürəyində də olsa, tə-biətin gözəlliyyini vəsf etməyən varmı?! Təbii ki, yoxdur. Lakin heç kim təbiətin yaratdığını tam əks etdirə bilmir. Elə ona görə də biz tə-

biötin yaratdıqlarına təkrarsız gözəllik kimi baxırıq. Adı qanqalçıçeyinin rəng çalarlarını çəkmeye olduğu kimi eks etdirməyə nə rəssam firçasının, nə də şair sözünün qüdrəti çatır. Bir müdrik bahardı qurbağaların səsini təbiötin simfoniyası adlandırib. Təbiöt öz sərvət mərənini bizə bəxş etməkələ yanaşı, ruhumuza, hiss və duygularımıza qidalda verir. Onun qoynuna fəsillər boyunu hər gün gah qaranlıq çökür, ga-

nur ələnir. Gecələr gələndə düzlər utancaq sevgililər kimi lənir. Təbiəti sevən adamlar nən zəngin, həssas olur, V sonsuz məhəbbətlə sevir, dosda, yoldaşlıqda etibarlı, sədalar adamlar kimi seçilirlər. Xüsus təbiətin qoynunda kəsilən çərçivə heç vaxt unudulmur.

mənbəyidir. Çox yox, bir neçə sani
yəliyə sönərsə, həyat mehv olar
Neçə illər önce yazdığınış şeirlər sə
tirləri vadıma düşür:

*De, nədən alışib, nədən yanırsan?!
De, nədən bu qədər alovlanırsan?!
Yoxsa, yanmağınlə bizi anırsan?!
Min sual doğulur fikrimdə mənim,
Günəş, varlığına heyranam sənin.*

*Eşqin tükənməzdir ürəyimizdə.
Sənə möhtac yaşar çay da, dəniz də
Başına dolanır Yer kürəmiz də.
Əzəldən olmusan hər şeyə zəmin,
Günəş, varlığına heyranam sənin.*

Yer və Gök Allahın bizə əmək nətidir. Biz bu əmanətin qədrin bilməli, onu nəsildən-nəslə ötürməliyik. Amma bunu edirikmi? Ad bir cümlədə sözün birinin yeri dəyişəndə görürsən ki, başqa məna alınır. Təbiətin nizamı pozulanda işə nələrin baş verdiyini çoxları görmək istəmir. Özü də təkcə yerçirkənləndirməklə kifayətlənmirik göylərin də nizamını pozurq. Nəti

cədə məlum təbii fəlakətlər baş verir, hamısı da bir-birindən dəhşətli Götürək öz ölkəmizi. 15-20 il önce məcrasına siğmayan, yaz aylarında sahilboyu yerləşən şəhər, kənd və qəsəbələri, bağ-bağatları, əkin sahələrini suları altında qovan Kür cas-

yına elə bil göz dəyib. Çayda suyun
səviyyəsi o qədər azalıb ki, kənd
adamları, fermerlər əkin sahələrini
vaxtında suvara bilmirlər.

*Bu necə görkəmdi, bu necə haldı?
Salmisan hər yana ahi, harayı.
Nisgilin qalbimə dərin iz saldı,
Quruma, amandi, sən ey Kür çayı.*

*Gəlir göz öünüə yaxın keçmişin,
Kükərəyə-kükərəyə axıb keçirdin.
Vurulan bəndləri gur sularınıla
Dağıdırıb, uçurub, yixib keçirdin.*

Lakin biz təbiətin sıldaqlığı qarşısında acizlik də göstərmirik. Əhalinin içməli su ilə təchizatını yaxşılaşdırmaq üçün dövlət səviyyəsində tədbirlər görülür. Salyanın Xirdlili kəndi ərazisində quraşdırılmış xüsusi qurğuların köməyi ilə Xəzər dənizində götürülen su duzdan təmizlənərək Ələt-Astara magistral avtomobil yolunun kənarında əkilən ağacların sulanması üçün istifadə edilir. Üstəlik, lazımlı olan yerlərdə artezian quyuları qazılır. lətlər var ki, dünyani yenidən bələ lüsdürmək, daha çox əraziyə sahib olmaq isteyirlər. Ermenistan da 35 əvvəl belə bir xülyaya düşmüşdi. Sonu məlumdur. Amma nə olsun dərs götürürlərmi? Bu gün bəşəriyə yet üçüncü dünya müharibəsinin atanasındadır. Ən böyük ekoloji fəlakətləri isə müharibələr gətirir. Odsاقan silahlar, top mərmilər, bombalar, raketlər... Meşələr külək, dönür, torpaq yanır, göylər də olsun içində olur. Vallah, Yer kürəsi olsun.

Torpaq bizim varlığımızın məskənidir. İnsan dünyasını dəyişəndə onu torpağa tapşırırıq. Vaxt çatanda hər birimizi torpaq öz qeynuna alır. Bununla belə, torpağa qarşı ədalətsizliklər, insafsızlıqlar etdiyimizi də boynumuza almaliyiq. Bir tərəfdən onun uğrunda mübarizə aparıb qan

tökürükşə, digər tərəfdən başına o
mazın oyunlar açırıq. Bu baxımda
hər bir ölkədə olduğu kimi, Azərbaycanda da müəyyən ekoloji prob-
lemlər var və müvafiq qurumlar on-
ların həlli istiqamətində tədbirlər
görür. Bu gün belə tədbirlər dəh-
çox Ermənistanın viran qoymuş
Qarabağda və Şərqi Zəngəzurda
həyata keçirilir. Təsadüfi deyil ki
Prezident həmin əraziləri "yaşıl zo-
na" elan etmişdir.

Seyran CAVADOW
"Azərbaycan"

azerbaijan-news.a